

خطبه‌ها

۵۱

فرارسیدن ایام عزاداری ابا عبد الله الحسین علیه السلام را تسلیت عرض می‌نمایم.

هفته نامه خبری-تبیینی جامعه مؤمن و انقلابی | سال دهم، شماره ۵۱ | هفته دوم تیرماه ۱۴۰۴ | KHAMENEI.IR

ایران، عاشورایی

سرمقاله | صفحه ۲

■ بخوان... بخوان سرودای ایران را...

دوازده شب گذشت؛ دوازده شبِ پر شراره، شب‌هایی که آسمان وطن، با فریاد موشک‌ها و نعره‌ی ضدهوایی می‌لرزید. دشمن آمده بود تا امید را خاموش کند، تا ستون‌های ایمان را بلرزاند، اما در دل تاریکی‌ها، یک دلتنگی بزرگ‌تر از صدای آژیرها بود: نبودن او... نبودن آن قامت آشنا در حسینیه‌ی خاموش اما زنده به نورِ عشق حسین.

مردم می‌آمدند، می‌نشستند، عزاداری می‌کردند، می‌گریستند، اما چشمشان مدام به در بود؛ چشم به راه سایه‌ی آن عبا‌ی خاک‌خورده، آن دست بالا رفته برای سلام، آن نگاه که بیشتر از هزار خطبه، قوت قلب بود. اما او نیامده بود... نه به خاطر خستگی، که خستگی در قاموسش معنا ندارد؛ نه به خاطر ترس، که ترس در فرهنگ مردان الهی بی‌معناست. او نبود، چون جنگ بود؛ چون خطر بود؛ چون دشمن، دقیقاً می‌دانست کجا باید بزند تا دل‌ها بلرزد.

و حال... شب عاشوراست. شبی که کر بلا زنده می‌شود، شبی که اشک از چشم نمی‌ریزد، که از دل می‌جوشد. حسینیه امام پراست، اما هنوز یک چیز کم است...

تا آن که در بازی می‌شود... ناگاه سکوت، صدای گام‌های آشنا را می‌شنود. بغض‌ها می‌ترکند، اشک‌های شوق اما بی‌اجازه جاری می‌شوند. او آمده... در میان شعله‌ی تهدید، با اقتدار آمده...

رهبر آمده است. ساکت، محجوب، اما با نوری که تا عمق قلب‌ها می‌تابد. حسینیه، نفس نمی‌کشد. همه ایستاده‌اند؛ اشک‌ها جاری است، عشق و اندوه در هم تنیده. او نگاهی به مداح می‌اندازد و با صدایی که سال‌هاست ستون امید این ملت است، آرام می‌گوید:

«بخوان... بخوان سرودای ایران را...»
و صدای مداح، لرزان اما محکم، می‌خواند:
در روح و جان من میمانی ای وطن...
و همه باهم با فرمانده کل قوا میخوانند؛
ای ایران ایران دور از دامن پاکت دست دگران، بدگهران...

حسینیه دیگر فقط جای سوگ نیست؛ شده‌است حریم افتخار، حریم دلتنگی‌هایی که حالا با اشک شوق شسته می‌شوند. اشک حسین (ع)، با اشک وطن، یکی می‌شود. صدای گریه، صدای ایمان است، صدای دلدادگی به مردی که در میانه‌ی آتش، با لبخند آمده تا به ما بگوید:

«من کنار شمایم، تا آخرین نفس...»

● پرویز کریمی

ظهور داشت. دشمن خیال کرده بود این حمله باعث بروز اعتراض و شورش‌های خیابانی خواهد شد اما به طرز خیره‌کننده‌ای نه تنها این اتفاق رخ نداد بلکه گویی یک بیداری جمعی و ملی پدید آمد. پیدایش جهش در اتحاد و انسجام ملی، یکی از نتایج اصلی این بیداری ملی بود. دانستن قدر امنیت و ولایت از دیگر نتایج این بیداری است. مردم ایران یک بار دیگر در این معرکه بزرگ، جوهره و ماهیت ارزشمند و بی‌نظیر خود را به نمایش گذاشتند و ناظران جهانی را به نوعی شگفت زده کردند. و مگر بزرگترین درس کر بلا و عاشورا چیزی جز بیداری و حضور به موقع و فعالانه در میدان است؟

بعد سوم قابل توجه در این ماجرا، ترکیب و تبلور مظلومیت و حماسه بود. همان چیزی که در کر بلا اوج آن رخ داد. در ایران عاشورایی نیز، اگرچه مظلومیت‌های فراوانی - از شهادت کودکان و زنان مظلوم گرفته تا صحنه دلخراش حمله به مردم پشت چراغ قرمز در تجریش - رخ داد اما به موازات آن حماسه‌های بزرگی نیز آفریده شد. شجاعت و رشادت مدافعان وطن در برابر متجاوز و همچنین شکستن دفاع چندین لایه دشمن صهیونیستی و وارد آوردن ضربات دردناکی که آن را مجبور به تجدید نظر در محاسبات خود کرد، از جمله جلوه‌های این حماسه بود.

هم‌آن شهادت‌های دردناک، عاشورایی بود و خون پاک شهدا باعث رسوایی ماهیت یزیدیان زمان شد و هم ایستادگی جانانه ملت ایران در برابر دشمن غدار، عزت و افتخاری حسینی آفرید که نتایج و آثار آن در آینده بیشتر روشن و دیده خواهد شد.

■ پایان سرمقاله

محرم امسال رنگ و بویی دیگر دارد. ایران اسلامی امسال در حالی به محرم وارد شد که تازه از جنگی بزرگ و پیچیده بیرون آمده است. بیرون آمدنی که همچنان پایدار و قطعی هم نیست. چرا که با دشمنی روبرو هستیم تجربه نشان داده به هیچ اصل انسانی و حقوقی پایبند نیست و در جنایت و خباثت بارها و بارها مرزها را جابجا کرده است.

ایران اسلامی و ایرانیان در معرکه مقابله با رژیم صهیونیستی و حامی شماره یک آن آمریکا، رفتاری حسینی از خود بروز دادند و عزت و افتخاری آفریدند که در تاریخ ثبت و ضبط خواهد شد. این رفتار حسینی از چند بعد قابل ارزیابی و تأمل است. در یک بعد، این رهبرانقلاب بود که با تاسی به امام حسین (ع) هدایت و فرماندهی این نبرد را به دست گرفته و ایران را از یکی از پیچیده‌ترین و سخت‌ترین برهه‌های تاریخی خود عبور دادند. دشمن انتظار داشت با موج اولیه ترور گسترده فرماندهان ارشد نظامی و حمله گسترده به نقاط مختلف کشور، شیرازه امور از هم پاشیده و قدرت تصمیم‌گیری در جبهه ایران از بین برود، اما دریافت و هدایت فرمانده کل قوا نه تنها مانع از این فروپاشی شد بلکه در کمتر از ۲۴ ساعت اولین پاسخ محکم به تجاوز نیز داده شد. در ادامه جنگ نیز دشمن کوشید با اعمال فشار سنگین در حوزه سیاسی و عملیات روانی، رهبرانقلاب را وادار به عقب‌نشینی و تسلیم کنند که در این مرحله نیز موفق نبودند و لفاظی‌های سنگین دشمن علیه ایشان، ناشی از عصبانیت برآمده از همین ناکامی است.

بعد دوم در رفتار اجتماعی و ملی ایرانیان بروز و

سرمقاله

بارمز «یا حسین علی‌ه‌السلام» پیروز شدیم

ملت ایران با تکیه بر رمز «یا حسین» و الهام از قیام عاشورا، در طول تاریخ خود نشان داده است که می‌تواند در برابر همه سختی‌ها، نبردها و مبارزات به پیروزی دست یابد. این رمز، نه تنها در انقلاب اسلامی، بلکه در همه آزمون‌های بزرگ این ملت، چراغ راه بوده است. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این باره می‌فرمایند: «نام امام حسین، راه امام حسین، توجه به امام حسین، توشل به حسین بن علی سیدالشهدا» راهگشا است. به معنای واقعی کلمه «حُسینٌ مصباحُ الهدی»؛ حسین چراغ هدایت است. «۱۴۰۲/۰۶/۱۵» (راه امام حسین راه مبارکی است، راه شیرینی است، راه موفقی است، راهی است که به نتیجه‌ی قطعی می‌رسد). «۱۴۰۰/۰۷/۰۵» این یادداشت به نقش رمز «یا حسین» در پیروزی‌های بزرگ می‌پردازد.

درس‌های عاشورا، رمز پیروزی با حسین

رمز پیروزی با نام حسین، صرفاً با عزاداری و به یاد کر بلا و عاشورا بودن نیست؛ بلکه در حقیقت این درس‌های عاشورا است که پیروزی را رقم می‌زند. نام امام حسین همیشه در طول تاریخ بوده و می‌درخشیده است؛ اما حقیقت آن کمتر مورد توجه قرار گرفته است. «معنای محرم در منطق شیعی و فرهنگ اسلامی، نثار خون، شهید شدن و قیام در راه آرمان حق است که برای همه‌ی انسانها و انسانیتها ارزشمند است.» «۱۳۶۰/۳/۱۵» متأسفانه در دوران طاغوت «سالها محرم ما بی‌محتوا و بی‌معنا بود. نام حسین می‌آمد، اما از روح، هدف، پیام، تپش و خون حسین خبری نبود.» «۱۳۶۰/۳/۱۵»

عاشورا درس‌هایی بزرگ به ملت ایران آموخته که با تکیه بر آن‌ها، پیروزی‌های عظیمی به دست آمده است. «درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام لله و درس محبت و عشق است.» «۱۳۷۷/۰۲/۱۸» (درس حسین بن علی به ائت اسلامی این است که برای حق، برای عدل، برای اقامه‌ی عدل، برای مقابله‌ی با ظلم، باید همیشه آماده بود و باید موجودی خود را به میدان آورد.) «۱۳۹۲/۰۳/۲۲» لذا وقتی می‌گوییم «یک ملت از حسین بن علی باید درس بگیرد. یعنی از دشمن نترسد؛ به خود متکی باشد؛ به خدای خود توکل کند؛ بداند که اگر دشمن با شوکت است، این شوکت، ناپایدار است. بداند اگر جبهه دشمن، به ظاهر گسترده و قوی است، اما توان واقعیاش کم است.» «۱۳۷۱/۰۴/۱۰»

عاشورا، سرچشمه انقلاب اسلامی

نام حسین بن علی، همیشه چراغ راه ملت‌های آزاده بوده و الهام‌بخش همه مبارزات حق طلبانه در عصر ما

است. «از رهبران بزرگ دنیای معاصر - حتی آنهایی که مسلمان هم نیستند - نقل می‌کنند که گفته‌اند: ما راه مبارزه را، از حسین بن علی یاد گرفتیم.» «۱۳۷۱/۰۴/۱۰» در ایران نیز حادثه کر بلا و قیام امام حسین پایه و اساس نهضت انقلاب اسلامی بوده است. اساساً «یکی از درسهای عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزند ابی عبدالله الحسین انجام دادید. خود این، یکی از درسهای عاشورا بود.» «۱۳۷۷/۰۲/۱۸» (در محرم سال ۴۲، امام بزرگوار ما از این ممشاء استفاده کرد و آن حادثه‌ی عظیم پانزده خرداد به وجود آمد. در محرم سال ۱۳۵۷ هم امام عزیز ما باز از همین حادثه الهام گرفت و گفت: «خون بر شمشیر پیروز است.» و آن حادثه‌ی تاریخی بی‌نظیر - یعنی انقلاب اسلامی - پدید آمد.» «۱۳۸۴/۱۱/۰۵» این تعبیر، فقط یک شعار نبود، بلکه رمز حیات و پیروزی ملت شد. در حقیقت «آخرین برکت عظیم حادثه‌ی کر بلا همین انقلاب شکوهمند ماست. اگر حادثه‌ی کر بلا و اسوه‌گیری از آن نبود، این انقلاب پیروز نمیشد.» «۱۳۷۲/۰۳/۲۶»

از این جهت «حرکت امام، مشابهت‌های زیادی با نهضت حسینی دارد و تقریباً، الگوبرداری شده از حرکت حسینی است. گرچه آن حرکت - یعنی حرکت امام حسین علیه‌السلام - منتهی به شهادت آن حضرت و یارانش شد و این حرکت به پیروزی امام منتهی گردید؛ ولی این فارق‌ی ایجاد نمی‌کند. زیرا یک نوع فکر، یک مضمون و یک طرح کلی بر هر دو حرکت حاکم بود. اقتضائات متفاوت بود.» «۱۳۷۵/۰۳/۱۴»

محرم، نقطه‌ی ترس دشمنان

محرم و عاشورا، همیشه نقطه ترس و وحشت دشمنان از اسلام بوده است. محرم «کاری می‌کند که در طول تاریخ کرد و ستمگران حاکم، از عاشورا ترسیدند، و از وجود قبر نورانی امام حسین، واهمه داشتند. ترس از حادثه‌ی عاشورا و شهادت آن، از زمان خلفای بنی‌امیه شروع شده و تا زمان ما ادامه یافته است.» «۱۳۷۳/۰۳/۱۷» یکی از مهمترین نمونه‌های آن، در دوره حکومت طاغوت پهلوی بود. «وقتی که محرم از راه می‌رسید، نظام مرتجع کافر فاسق فاسد پهلوی، می‌دید دیگر دستش بسته است و نمی‌تواند علیه مردم مبارز عاشورایی، کاری انجام دهد. در واقع مسؤولین آن نظام، ناتوانی خود را ناشی از فرا رسیدن محرم می‌دانستند. در گزارشهای برجا مانده از آن رژیم منحوس، اشارتها، بلکه صراحت‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد آنها با فرارسیدن محرم، دست و پایشان را حسابی گم می‌کردند.» «۱۳۷۳/۰۳/۱۷» به عنوان نمونه «در محرم سال ۵۷ هیأت‌های مذهبی به

وسیله‌ای برای اظهار اعتراض گسترده ملت به رژیم فاسد پهلوی، حمایت از امام و استقرار نظام اسلامی تبدیل شدند و بدون تردید پیروزی انقلاب اسلامی به میزان زیادی مرهون نقش مهم این هیأت‌ها است.» «۱۳۷۳/۰۵/۱۲» هنر امام خمینی ره نیز همین بود که از این ظرفیت عظیم عاشورا برای مبارزه استفاده کرد. «امام بزرگوار ما رضوان الله علیه، آن مرد حکیم تیزبین دین‌شناس دنیاشناس انسان‌شناس، خوب فهمید که از این حادثه برای پیشبرد هدف امام حسین چگونه باید استفاده کند و کرد.» «۱۳۷۳/۰۳/۱۷»

ملت عاشورایی، ملت همیشه پیروز

راه امام حسین، رمز پیروزی آینده نیز هست. «ما همیشه روضه می‌خواندیم، گریه می‌کردیم، سینه می‌زدیم، نوحه می‌خواندیم و یاد امام حسین علیه السلام را گرامی می‌داشتیم؛ اما ملت ما و ائت ما هیچ وقت مثل امروز نمیتوانسته اذعان کند شیعه‌ی امام حسین است. امروز روح عاشورا در سرپای ملت ما وجود دارد.» «۱۳۶۴/۰۷/۰۴» (روح کار امام حسین علیه‌السلام این بود که حرف حق و راه حق را اجرا کند و در مقابل تمام قدرتهایی که در این راه دست به هم دادند، استقامت بورزد.) «۱۳۶۴/۰۷/۰۴» (در ایام محرم و صفر، ملت عزیز ما باید روح حماسه را، روح عاشورایی را، روح نترسیدن از دشمن را، روح توکل به خدا را، روح مجاهدت فداکارانه در راه خدا را، در خودشان تقویت کنند.) «۱۳۷۱/۰۴/۱۰»

در حقیقت «استقامت» و «نترسیدن» دو عنصر اصلی رمز «یا حسین» است. ملت عاشورایی یعنی ملتی که هیچگاه نمی‌ترسد و در پیمودن مسیر خود استقامت دارد. در دوران انقلاب اسلامی نیز «اگر مردم احساس نمی‌کردند علی رغم مظلومیت شدیدی که دارند، باید بایستند و باید راه را ادامه بدهند و مقاومت کنند - که همان سیاست حسین بن علی است - انقلاب پیروز نمیشد. امام به ما درس داد و آموخت که باید این ضرباتی را که بر شما وارد می‌آید، به قیمت جاننان هم که شده، تحقل کنید و راه را ادامه دهید.» «۱۳۶۶/۰۶/۰۶»

حسینی، کلید پیروزی در برابر همه سختی‌ها بود. از طرفی دیگر «کر بلا مثالی است برای این که در مقابل عظمت دشمن، انسان نباید دچار تردید شود. این، یک الگوی امتحان شده است.» «۱۳۷۱/۰۴/۱۰» البته باید توجه داشت «درست است که در روزگار صدر اسلام، حسین بن علی، با هفتاد و دو نفر به شهادت رسید؛ اما معنایش این نیست که هرکس راه حسین را می‌رود و همه کسانی که در راه مبارزه‌اند، باید به شهادت برسند؛ نه.» «۱۳۷۱/۰۴/۱۰» بلکه به این معناست که «ملت اسلام اگر نام حسین را و یاد حسین علیه‌السلام را زنده نگه بدارد و آن را الگو قرار بدهد برای خود، از همه‌ی موانع و مشکلات عبور خواهد کرد.» «۱۳۸۶/۱۰/۱۹»

با تکیه بر این حقیقت، ما همچنان باور داریم که رمز «یا حسین» نه یک شعار، که هویت انقلاب ماست؛ رمزی که با آن پیروز شدیم و با آن به پیش خواهیم رفت.

«کتاب استاد»

انتشارات: شهید کاظمی

نویسنده: فاطمه شایان پویا

۲۳۲

کتاب استاد؛

روایت زندگی شهید مجید شهریاری

شهید مجید شهریاری از چهره‌های کلیدی هموار شدن راه کشور به سمت غنی‌سازی ۲۰ درصد بود. گاهی استاد می‌تواند، یک کتاب باشد! مثلاً یک دانشجو، به خودش بیاید و ببیند یک چیزی کم است. انسانی که تا چندی قبل بوده و حالا در ظاهر نیست؛ ولی باید بماند. و باید تکثیر شود. به خودش بیاید و ببیند آن یک نفر، نه پدر و مادر یا خواهر و برادرش است؛ بلکه مثل تمام اینها هست. او، استادش است. ببیند وجود یک استاد در کنار تولید علمی که در یکی از حساس‌ترین شاخه‌های فناوری دنیا کرده، سراسر خیر و برکت بوده. خیر و برکت برای دانشجویانش، برای کشور و مملکتش، و برای دنیایش. استادی که حالا نام شهید هم اسمش را قاب گرفته.

کتاب استاد، از یک گره دانشجویی و آسیب شناسانه در فضای علم آموزی معاصر آغاز می‌شود و با ذکر خرده روایت‌ها پیش می‌رود. این کتاب، نقل‌رویه‌هایی است که شاید حالا دیگر در بین آدم‌های این روزگار غریب باشند. این کتاب نقل فضایی ساده و صمیمی است که در آن، سخت‌ترین مسائل علمی روز دنیا، به زیباترین و هنرمندانه‌ترین نحو حل می‌شود؛ با تلاشی پر از انگیزه، توکل، با لبخند و عشق به رشد و بالا رفتن و بالا بردن. نقل اساتید و دانشجویانی است که حقیقتاً دوست یکدیگر بودند. نقل فضای مثبتی است که خیلی بالاتر از پرداختن به حواشی مثل رقابت منفی، بخل، توجه به مادیات، اختلافات و داد و ستد نمره بوده است... و اعترافی است دسته جمعی، و احساس دینی که همه به مرد ریزنقش بی‌ادعایی دارند که در عین سادگی و زندگی خیلی عادی بین ما، تمام وجودش درس بوده است. وقتی که شهید شد. من خیلی نگران شدم چون دیگر برای این کار کسی را نداشتیم اما مرام شهریاری انفاق علمش بود و من به این موضوع اصلاً فکر نکرده بودم. بچه‌ها گفتند نگران نباشید؛ دکتر شهریاری همان اول کار برای ما ورکشاپ گذاشت و روند کار را آموزش داد. آن دانشمند که خوب می‌دانست توانی دارد که هیچ کس دیگر در ایران ندارد. بچه‌ها گفتند الان ما همه چیز را می‌دانیم.

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَتَخْرُجُنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ | سورة حشر، آیه ۱۱

منافق با دوست و دشمن نفاق می‌ورزد

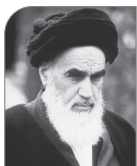
أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا! ای پیغمبر ما! آیا نمینگری به آن کسانی که نفاق ورزیدند. شاید علت اینکه میفرماید: نافقوا؛ نفاق ورزیدند، و نمیگوید «أَلَمْ تَر إِلَى الْمُنَافِقِينَ»، این باشد که در میان این کسانی که جزو این عده‌ی همپیمان یهود بودند، کسانی هم بودند که تازه به وادی نفاق وارد شده بودند و مستقر در نفاق نشده بودند؛ لذا میفرماید که نفاق ورزیدند. این نفاق ورزیدن، هم نسبت به مؤمنین است - که [به مؤمنین] گفتند ما مؤمنیم درحالی‌که در واقع کافر بودند - هم نسبت به یهودها است که با آنها هم نفاق ورزیدند؛ آدم منافق اینجوری است. آدم منافق، هم با دوستان و هم با دشمنان، با هر دو نفاق می‌ورزد. ● ۱۳۶۱/۵/۲۹ | بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در جلسه تفسیر سوره حشر

حدیث زندگی

هدف حرکت امام حسین (ع) شناساندن دین به مردم بوده است

حضرت ابی‌عبدالله الحسین (ع) فرمود: «اللهم انک تعلم انّ الّذی کان منال من یکن منافسة فی سلطان ولا التماس شیء من فضول الحطام»؛ پروردگارا! این حرکتی که ما کردیم، این قیامی که ما کردیم، این تصمیمی که بر این اقدام گرفتیم، تو میدانی که برای قدرت طلبی و برای مال دنیا نبود. پس برای چه بود؟ «ولکن لئری المعامل من دینک»؛^(۱) برای این بود که پرچمهای دین را برای مردم برافراشته کنیم و شاخصها را به چشم آنها بیاوریم. ● ۱۳۷۸/۰۱/۲۳ | ۱. تحف العقول، ص: ۲۳۹

کلام امام، نقشه راه انقلاب

رژیم صهیونیستی همچون دستگاه یزیدی با شجره طیبه سر جنگ

دارد

گاهی که وقایع روز عاشورا را از نظر می‌گذرانم، این سؤال برایم پیش می‌آید که اگر بنی امیه و دستگاه یزید بن معاویه تنها با حسین، سر جنگ داشتند، آن رفتار وحشیانه و خلاف انسانی چه بود که در روز عاشورا با زنها، بیناه و اطفال بیگناه مرتکب شدند؟ نظرم این است آنها با اساس سر و کار داشتند، با بنی هاشم مخالفت داشتند، نمیخواستند شجره طیبه باشد. همین فکر در ایران [وجود] داشت... اسرائیل نمیخواهد در این مملکت دانشمند باشد؛ قرآن باشد؛ علمای دین باشند؛ اسرائیل نمیخواهد در این مملکت احکام اسلام باشد. ● سخنرانی حضرت امام خمینی (ع) در روز عاشورا ۱۳۴۲

خطبه‌های انقلاب

امام حسین (ع) با اقتدار خود به بشر فهماند، برای رهایی از جهالت و اسارت باید مبارزه کند

آن راوی که حوادث روز عاشورا را نقل کرده، می‌گوید: «فوالله ما رأیت مکتورا». می‌گوید من هیچ کس را در مواجهه با بلا مثل حسین بن علی محکم دل‌ترواستوارتر ندیدم؛ «(ربط جاشا)». راوی می‌گوید هرگز ندیدم کسی در چنین هنگامه‌ای با این همه مصیبت، مثل حسین بن علی، چهره‌ای شاد، مصمم، حاکی از عزم و اراده و متوکل به خدا داشته باشد. این همان عزت الهی است. این جریان را امام حسین در تاریخ گذاشت و بشر فهمید که باید برای چنان حکومت و جامعه‌ای مبارزه کند؛ جامعه‌ای که در آن پستی و جهالت و اسارت انسان و تبعیض نباشد. ● ۱۳۷۹/۰۱/۲۶ | خطبه‌های نماز جمعه

منشور معنوی انقلاب

فرازی از وصیتنامه شهید نجف عزیززاده؛ شهیدی که در روز عاشورا متولد و در روز عاشورا به شهادت رسید

جان برکف و ایمان در قلب، رهبر یاری نمایید

ای مادران شهدا! شما در برابر حضرت زینب (ع) سرفراز هستید چون فرزندان شما برای رضای حق و پیشبرد اهداف و آرمانهای مقدس مکتب حسین جنگیدند و شهید شدند. پس ای پدران و مادران و برادران و خواهران شهدا، اکنون که دشمن، کشور اسلامی ما را مورد تهاجم خود قرار داده است وقت آن است که به ندای «هل من ناصر ینصرنی» امام عزیزمان لبیک بگوییم و با خون خود از آرمانهای مقدس جمهوری اسلامی که نشأت گرفته از اسلام ناب محمدی است دفاع کنیم و بدانید که عزت و شرف مسلمین در خشنودی رسول اکرم (ص) و شادی قلب امام زمان (عج) است. پس تمامی علایق دنیوی را رها سازید و گوش به فرمان و جان برکف و ایمان در قلب، رهبر یاری نمائید.

۱۳۶۵/۰۶/۲۳

منطقه عملیاتی مهران

گلزار شهدای امام

زاده قاسم شهر

سرابطه شهرستان

چرداول